



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้มีความครอบคลุม ชัดเจน และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน อันเป็นการส่งเสริมและธำรงไว้ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียง มารยาทอันดีงาม ตลอดจนความประพฤตินิสิตร่วมกันในสถาบันแห่งนี้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗๐ (๔ /๒๕๕๕) เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๔๗

บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อตกลงอื่นใด ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับฉบับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกประกาศมหาวิทยาลัยได้

กรณีมีปัญหาจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้หรือนอกเหนือจากที่ข้อบังคับนี้กำหนด ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยนั้นให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า

มหาวิทยาลัยนเรศวร

“อธิการบดี” หมายความว่า

อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณบดี” หมายความว่า

คณบดีที่นิสิตสังกัดอยู่และให้หมายความ

รวมถึงผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบัน ที่นิสิตสังกัดด้วย

“คณะ” หมายความว่า

คณะวิชาที่นิสิตสังกัด และให้หมายความ

รวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะด้วย

“นิสิต” หมายความว่า

นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า

คณะกรรมการสอบสวนวินัยนิสิต

หมวด ๒
วินัยนิสิต

- ข้อ ๖ นิสิตต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือของคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำความผิดวินัย จะได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้
- ข้อ ๗ นิสิตระดับปริญญาตรีจะต้องแต่งกายตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข้อ ๘ นิสิตต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองในทุกโอกาส และเคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงาม ไม่ปฏิบัติในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย บิดามารดา ผู้ปกครอง และตนเอง
- ข้อ ๙ นิสิตต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีหรือทะเลาะวิวาทกันในระหว่างบรรดานิสิตของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ และบุคคลภายนอก
- ข้อ ๑๐ นิสิตต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ และไม่แสดงอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ดูหมิ่น ต่อเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของมหาวิทยาลัยที่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่โดยชอบด้วยอำนาจและกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- ข้อ ๑๑ นิสิตต้องแสดงบัตรประจำตัวนิสิตได้ทันทีเมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ
- ข้อ ๑๒ นิสิตจะอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยได้ไม่เกินเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย เป็นกรณีๆ ไป
- ข้อ ๑๓ นิสิตต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่สุจริตหรือประพฤติชั่ว ดังกรณีต่อไปนี้
- (๑) พุจริตในการศึกษาและการสอบ
 - (๒) ประพฤติผิดและเสื่อมเสียในทางชู้สาว
 - (๓) ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือมีหนี้สินรุงรัง
 - (๔) ประพฤติตนหมกมุ่นในการพนัน
 - (๕) เสพสุราเมรัย หรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หรือของมีเมา หรือสิ่งเสพติดใดๆ จนไม่สามารถครองสติได้ หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองและส่วนรวมของมหาวิทยาลัย
 - (๖) กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย
 - (๗) กระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งลักษณะความผิดไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย
- กรณีใดเป็นการกระทำที่ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๓
โทษฐานความผิดวินัย

ข้อ ๑๔ โทษฐานความผิดวินัยมี ๕ สถาน และแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่

(ก) ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

(ข) ตัดคะแนนความประพฤติ

(ค) ภาคทัณฑ์

(๒) ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่

(ก) ให้พักการศึกษา หรือพักการให้ปริญญาไม่เกินสองปีการศึกษา

(ข) ไล่ออก โดยระบุไว้ในใบแสดงผลการศึกษาว่า “ไล่ออก” หรือ

“dishonorably expelled”

ในกรณีนิสิตกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง นอกเหนือจากโทษ (ก) (ข) และ (ค) อาจให้นิสิตบำเพ็ญประโยชน์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดด้วยก็ได้

หมวด ๔
การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๕ ให้คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่ได้พบเห็นนิสิตกระทำผิด หรือบุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของนิสิต รายงานเป็นหนังสือแจ้งคณบดีซึ่งนิสิตสังกัด เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๖ การดำเนินการทางวินัยแก่นิสิต ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามสมควรเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

นิสิตผู้ใดถูกกล่าวหา โดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามข้อบังคับฉบับนี้ต่อไป ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงให้ยุติเรื่อง

ข้อ ๑๗ ในกรณีข้อเท็จจริงปรากฏโดยแจ้งชัดว่านิสิตกระทำผิดวินัยนิสิต ไม่ว่าจะมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายมีอำนาจลงโทษ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

กรณีใดเป็นความผิดโดยแจ้งชัดให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๕

คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๖ วรรคสอง ให้แต่งตั้งจากอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นประธาน กรรมการอีกอย่างน้อย ๒ คน โดยให้มีนิติกร ๑ คน เป็นกรรมการ และให้มีบุคลากรจากงานวินัยนิสิต กองกิจการนิสิต ๑ คน เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๙ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อ รหัสนิสิต และคณะที่นิสิตผู้ถูกกล่าวหาสังกัด เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ(ถ้ามี) ซึ่งในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องมีสาระสำคัญตามแบบสว.๑ ท้ายข้อบังคับนี้ กรณีมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนภายหลังที่คำสั่งมีผลใช้บังคับแล้ว ไม่กระทบถึงการได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๖

การสอบสวน

ข้อ ๒๐ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้
แจ้งและส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนทราบ โดยให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ประธานรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีการสอบสวนไม่แล้วเสร็จตามวรรคก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนขอขยายเวลาการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งได้หนึ่งครั้งไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารที่อยู่ในความครอบครองให้คณะกรรมการสอบสวนได้

การสอบสวนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายข้อบังคับนี้ เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้บุคคลดังกล่าวฟังหรือจะให้บุคคลนั้นอ่านเองก็ได้ เมื่อบุคคลนั้นรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ลงลายมือชื่อของบุคคลนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้บุคคลนั้นลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้บุคคลนั้นลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่บุคคลนั้นไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำ หรือบุคคลนั้นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การบันทึกถ้อยคำตามแบบ สว.๓ ให้ทำ ๑ ฉบับต่อ ๑ คน เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ถ้านิสิตผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดๆ ที่มาให้ถ้อยคำ มีความประสงค์ขอบันทึกถ้อยคำดังกล่าวเก็บไว้เป็นหลักฐาน ให้ทำเป็นฉบับสำเนามอบให้ ทั้งนี้สามารถให้ได้เฉพาะบันทึกถ้อยคำของผู้ที่ร้องขอเท่านั้น

ข้อ ๒๓ นิสิตที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย มีสิทธิที่จะรับแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา สิทธิในการให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกนิสิตผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่อง ที่กล่าวหาให้ทราบว่านิสิตผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวน แจ้งด้วยว่านิสิตผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา สิทธิที่จะให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนได้

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามนิสิต ผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่นิสิตผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพหรือปฏิเสธเกี่ยวกับการกระทำตามที่ ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำรับสารภาพหรือปฏิเสธนั้น โดยมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายข้อบังคับนี้ รวมทั้งบันทึกเหตุผลในการรับสารภาพหรือปฏิเสธ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำนั้น โดยให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายข้อบังคับนี้เพิ่มเติม และแจ้งให้นิสิตผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำ ตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยนิสิตกรณีใด ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการ สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่อง ที่กล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตาม ข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘ ต่อไป

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายข้อบังคับนี้ โดย แบบ สว.๒ ให้ทำเป็น ๒ ฉบับ เพื่อมอบให้นิสิตผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้นิสิตผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่านิสิตผู้ถูกกล่าวหากระทำ ผิดวินัยเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงาน ไปยังผู้สั่งแต่งตั้งโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงนิสิตผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณา ในเบื้องต้นว่านิสิตผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่านิสิตผู้นั้นมีส่วนร่วม กระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อพิจารณา ดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีเช่นนี้ ให้ใช้พยานหลักฐานตามที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๒๖ ในระหว่างการสอบสวน ถ้านิสิตผู้ถูกกล่าวหาพ้นสภาพนิสิตแล้วไม่ว่ากรณีใด ให้รายงานการพ้นสภาพของนิสิตผู้นั้นต่อผู้สั่งแต่งตั้ง และให้ยุติเรื่องการสอบสวนกับนิสิตผู้นั้น

กรณีการสอบสวนที่กล่าวหานิสิตมากกว่า ๑ คน ว่ากระทำผิดวินัย หากนิสิตผู้ถูกกล่าวหา รายใดไม่ได้พ้นสภาพนิสิตตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาตกลงมติว่า นิสิตผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยนิสิตหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยนิสิตกรณีใด ตามข้อใด อย่างไร และควรได้รับโทษสถานใด หรือควรให้ยุติเรื่อง เพราะเหตุใด

ข้อ ๒๘ เมื่อได้ประชุมพิจารณาตกลงมติตามข้อ ๒๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานผลการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ ท้ายข้อบังคับนี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้ง ถ้ากรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแนบไว้กับรายงานผลการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานผลการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างไรบ้าง และกรณีที่นิสิตผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วิจัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่านิสิตผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยนิสิตหรือไม่อย่างไร กรณีถ้าเป็นความผิดวินัย ให้สรุปว่านิสิตกระทำความผิดกรณีใด ตามข้อใด ควรได้รับโทษสถานใด กรณีถ้าไม่เป็นความผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง โดยให้บันทึกเหตุผลหรือสาระสำคัญที่ยุติเรื่องนั้นด้วย

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานผลการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้ง และให้ถือว่าสอบสวนแล้วเสร็จ

หมวด ๗

อำนาจการลงโทษนิสิต

ข้อ ๒๙ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยนิสิต

ข้อ ๓๐ นิสิตผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ ซึ่งการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ตัดคะแนนความประพฤติ ภาคทัณฑ์ บำเพ็ญประโยชน์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษพักการศึกษา นิสิตผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

ในกรณีที่มีความผิดวินัยแต่ยังไม่ถึงกับลงโทษ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้นิสิตรายงานตัวอบรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงานให้กับมหาวิทยาลัยแทนการลงโทษก็ได้ การดำเนินการเช่นว่านี้ ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๑ การลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด มิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษโดยไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงด้วยว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด โดยให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๕ ท้ายข้อบังคับนี้

เพื่อประโยชน์แก่การนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้นิสิตลงลายมือชื่อและวันที่ได้รับทราบคำสั่งลงในคู่มือคำสั่งลงโทษไว้เป็นหลักฐานด้วย

หมวด ๘
คณะกรรมการ

ข้อ ๓๒ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิสิต ประกอบด้วย ตัวแทนจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเป็นประธาน ๑ คน ตัวแทนจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการ ๒ คน นายกองคดีการนิสิต ๑ คน และนิติกรเป็นกรรมการและเลขานุการ ๑ คน ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิสิตมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิสิตมีอำนาจพิจารณาคำสั่งลงโทษทางวินัยนิสิตกรณีความผิดวินัยร้ายแรง

หมวด ๙
การอุทธรณ์

ข้อ ๓๔ นิสิตผู้ใดถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้นิสิตผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๓๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ จะต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิสิตภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาจากเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่องๆ ไป

ข้อ ๓๗ การพิจารณาอุทธรณ์หรือการพิจารณาเบื้องต้น ในกรณีจำเป็นและสมควร อาจขอเอกสารและหลักฐานเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากคณะ หรือขอให้ผู้แทนคณะเข้าให้ถ้อยคำหรือชี้แจงประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๓๘ เมื่อได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องเหมาะสม

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

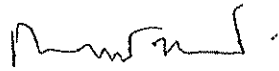
ข้อ ๓๙ เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิสิตมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ให้เสนอความเห็นให้สภามหาวิทยาลัยรับทราบ

เมื่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาคำอุทธรณ์แล้ว เห็นว่าสมควรแก้ความผิดให้ยกอุทธรณ์ หรือมีมติเป็นประการอื่นให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑๐
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๐ นิสิตผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจ
สั่งลงโทษนิสิตผู้นั้น ตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕



(ศาสตราจารย์นายแพทย์ ดร.กระแส ชนะวงศ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร